

Pocztówka przedstawiająca targ na Rynku w Lesznie na początku XX wieku

AUTOR

Nieznany

TECHNIKA

Światłodruk czarno-biały.

Pocztówka ma wymiary 9 centymetrów x 14 centymetrów i 1 milimetr.

Powstała w 1917 roku.

GDZIE

Pocztówkę znajduje się w zbiorach Muzeum Okręgowym w Lesznie.

POJĘCIA

Światłodruk - technika druku płaskiego. W światłodruku wykorzystuje się płyty szklane – szyba lustrzana grubości około 1 centymetra. Szybę polewano z jednej strony cienką warstwą żelatyny chromowej i krótko ją naświetlano z drugiej strony szyby. Żelatyna twardniała pod wpływem światła i stawała się nierozpuszczalna. Na tej warstwie rozprowadzano drugą, suszono ją. Po wysuszeniu kopiujemy stykowo obraz przez półtonowy negatyw światłem dziennym około jednej godziny. Żelatyna w miejscach naświetlonych zostaje zgarbowana i traci zdolność pęcznienia w wodzie,

miejsca nienaświetlone, jako niezgarbowane pęcznieją. Zgarbowane miejsca mają zdolność przyjmowania gęstych i lepkich farb drukarskich. Po wywołaniu w wodzie i wysuszeniu, w warstwie naświetlonej tworzy się żelatynowy relief, który stanowi formę drukarską. Doprowadzenie wody przy wysokiej temperaturze suszenia powoduje powstawanie w żelatynie ziarna w postaci bardzo drobnych, niewidocznych dla oka zmarszczek. Światłodruk odbijany jest na gładkim, bezdrzewnym papierze, a drukowanie odbywa się w prasach z systemem walców skórzanych i klejowych, które nanoszą farbę drukarską odpowiednio w miejscach ciemnych i jasnych.

Aby powstał światłodruk kolorowy zazwyczaj używa się wielu płyt, w przypadku czarno-białego tylko jedną. Światłodruk wynalazł w 1855 roku Francuz Alphonse Louis Poitevin.

Pierzeja – frontowa, czyli przednia ściana zabudowy ulicy lub placu.

Furmanka – wóz konny służący do przewozu towarów.

OPIS

Pocztówka ukazuje leszczyński Rynek z ratuszem od strony wschodniej. Widać dokładnie południową i zachodnią pierzeję. Na drugim planie góruje bryła kościoła św. Mikołaja z dwuwieżową fasadą. Zdjęcie zostało wykonane na dachu kamienicy we wschodniej pierzei Rynku. Na Rynku zgromadzonych jest bardzo dużo furmanek z końmi. Na pocztówce utrwalony został jeden z dni targowych. Stragany widać za ratuszem w części północnej Rynku. Rynek wygląda inaczej niż dziś. Przy ratuszu od strony wschodniej i północnej rosną wysokie drzewa, dając cień ludziom i koniom.

Pocztówka przedstawiająca wschodnią pierzeję Rynku z 1916 roku

AUTOR

Pocztówkę wydało leszczyńskie wydawnictwo Anton Fenske. Na pocztówce błędnie wydrukowano imię Otto.

Anton Fenske był księgarzem. Urodził się 30 maja 1866 roku w Starożebrach pod Płockiem. Do Leszna przybył w 1889 roku. Miał tu księgarnię i sklep papierniczy przy dzisiejszej ulicy Słowiańskiej. Firma działała do czerwca 1924 roku. Fenske należał do leszczyńskiego bractwa kurkowego. W 1889 roku zdobył tytuł króla kurkowego. Zmarł 1 listopada 1925 roku.

TECHNIKA

Światłodruk w zielonym odcieniu.

Pocztówka ma wymiary 9 centymetrów 1 milimetr x 13 centymetrów 9 milimetrów.

GDZIE

Pocztówkę znajduje się w zbiorach Muzeum Okręgowym w Lesznie.

POJĘCIA

Światłodruk - technika druku płaskiego. W światłodruku wykorzystuje się płyty szklane – szyba lustrzana grubości około 1 centymetra. Szybę polewano z jednej strony cienką warstwą żelatyny chromowej i krótko ją naświetlano z drugiej strony szyby. Żelatyna twardniała pod wpływem światła i stawała się nierozpuszczalna.

Na tej warstwie rozprowadzano drugą, suszono ją. Po wysuszeniu kopiujemy stykowo obraz przez półtonowy negatyw światłem dziennym około jednej godziny. Żelatyna w miejscach naświetlonych zostaje zgarbowana i traci zdolność pęcznienia w wodzie, miejsca nienaświetlone, jako niezgarbowane pęcznią. Zgarbowane miejsca mają zdolność przyjmowania gęstych i lepkich farb drukarskich. Po wywołaniu w wodzie i wysuszeniu, w warstwie naświetlonej tworzy się żelatynowy relief, który stanowi formę drukarską. Doprowadzenie wody przy wysokiej temperaturze suszenia powoduje powstawanie w żelatynie ziarna w postaci bardzo drobnych, niewidocznych dla oka zmarszczek. Światłodruk odbijany jest na gładkim, bezdrzewnym papierze, a drukowanie odbywa się w prasach z systemem walców skórzanych i klejowych, które nanoszą farbę drukarską odpowiednio w miejscach ciemnych i jasnych.

Aby powstał światłodruk kolorowy zazwyczaj używa się wielu płyt, w przypadku czarno-białego tylko jedną. Światłodruk wynalazł w 1855 roku Francuz Alphonse Louis Poitevin.

Pierzeja – frontowa, czyli przednia ściana zabudowy ulicy lub placu.

Podcień – pomieszczenie w dolnej części budynku otwarte na zewnątrz. Przypomina krużganek. W podcieniach często sprzedawano różne towary. Był też bezpiecznym schronieniem w czasie upału lub deszczu.

Wykusz - to forma architektoniczna wystająca poza ścianę budynku, poszerzająca przylegające wnętrze.

Patrycjusz – najbogatszy mieszkaniec miasta.

Kamienica szczytowa – murowany dom z wysokim dachem dwuspadowym ujętym od frontu szczytem.

OPIS

Pocztówka prezentuje kamienicę we wschodniej pierzei Rynku. Dwie zbudowane w stylu barokowym posiadają charakterystyczne podcienia. Uwagę zwraca kamienica z wykuszem, powstała około 1690 roku, należąca do patrycjusza Abrahama Keila (zmarłego w 1714 roku). Pod koniec XIX wieku została przebudowana wg projektu Karla Wittiga i scalona z sąsiednim budynkiem. Do dziś zachowana jest kamienica z podcieniami – restauracja Wieniawa. Także dom Rynek 23 ma charakter barokowej kamienicy szczytowej. W narożniku po prawej stronie widoczna wieża kościoła św. Jana.

Pocztówka przedstawiająca fragment nieistniejącej zabudowy dawnej dzielnicy żydowskiej - ulicę Więzienną

AUTOR

Pocztówkę wyprodukowano we Wrocławiu w drukarni „Schlesische Lichtdruck – u. graphische Kunstanstalt” należącej do wydawnictwa Fabian & Co., Breslau 2 (Tivoli)

TECHNIKA

Światłodruk kolorowany.

Pocztówka wydrukowana została w 1913 roku.

Pocztówka ma wymiary 8 centymetrów 9 milimetrów x 13 centymetrów 7 milimetrów.

GDZIE

Pocztówkę znajduje się w zbiorach Muzeum Okręgowym w Lesznie.

POJĘCIA

Światłodruk - technika druku płaskiego. W światłodruku wykorzystuje się płyty szklane – szyba lustrzana grubości około 1 centymetra. Szybę polewano

z jednej strony cienką warstwą żelatyny chromowej i krótko ją naświetlano z drugiej strony szyby. Żelatyna twardniała pod wpływem światła i stawała się nierozpuszczalna. Na tej warstwie rozprowadzano drugą, suszono ją. Po wysuszeniu kopiujemy stykowo obraz przez półtonowy negatyw światłem dziennym około jednej godziny. Żelatyna w miejscach naświetlonych zostaje zgarbowana i traci zdolność pęcznienia w wodzie, miejsca nienaświetlone, jako niezgarbowane pęcznieją. Zgarbowane miejsca mają zdolność przyjmowania gęstych i lepkich farb drukarskich. Po wywołaniu w wodzie i wysuszeniu, w warstwie naświetlonej tworzy się żelatynowy relief, który stanowi formę drukarską. Doprowadzenie wody przy wysokiej temperaturze suszenia powoduje powstawanie w żelatynie ziarna w postaci bardzo drobnych, niewidocznych dla oka zmarszczek. Światłodruk odbijany jest na gładkim, bezdrzewnym papierze, a drukowanie odbywa się w prasach z systemem walców skórzanym i klejowym, które nanoszą farbę drukarską odpowiednio w miejscach ciemnych i jasnych.

Aby powstał światłodruk kolorowy zazwyczaj używa się wielu płyt, w przypadku czarno-białego tylko jedną. Światłodruk wynalazł w 1855 roku Francuz Alphonse Louis Poitevin.

Żyd – członek narodu żydowskiego.

Dzielnica żydowska – część miasta, w której mieszkali Żydzi.

Brukowana ulica – nawierzchnię ulicy tworzą ułożone koło siebie kostki kamienne, często też równej wielkości kamienie polne.

Papa – materiał budowlany, który pokryty jest warstwą asfaltu lub smoły, co zapewnia właściwości przeciwwilgociowe.

Żeliwo – połączenie żelaza z węglem.

OPIS

Na pocztówce utrwalono wygląd dawnej dzielnicy żydowskiej, czyli części Leszna, pomiędzy dzisiejszą ulicą Gabriela Narutowicza, alejami Zygmunta Krasińskiego i Wałową. Przedstawiony widok już dziś nie istnieje. Po obu stronach brukowanej ulicy stoją niskie domy z wysokimi dachami krytymi papą. Przed budynkami siedzą ludzie, w większości kobiety. Na pierwszym planie grupa ludzi: dwie kobiety i mężczyzna siedzą, przy nich stoi chłopiec w jasnej koszuli, ciemnych spodniach za kolano i nakryciu głowy. Do elewacji domu po lewej stronie zamontowana jest na ozdobnym, żeliwnym ramieniu lampa uliczna ze szklanym kloszem. Przy domu, po prawej stronie, stoi pompa uliczna do ręcznego tłoczenia wody. Wykonana jest z żeliwa. Lewy górny róg pocztówki wypełnia fragment drzewa – kasztanowca z zielonymi liśćmi i kwiatami. Domy przy ulicy stoją w zwartej zabudowie, jeden przy drugim. Na pocztówce widać cztery z nich, pozostałe kryją się w głębi ulicy. Ponad dachami błękitne niebo z białymi obłokami. Na nim napis w języku niemieckim: Lissa i. Poss. Stockgasse. Oznacza to: „Leszno w Wielkopolsce, ulica Więzienna”. Zarówno

współczesna nazwa, jak i dawna niemiecka Stockgasse nawiązują do istniejącego tu niegdyś więzienia miejskiego. Słowo Stock ma znaczenie „koza” w rozumieniu miejsca zamknięcia – więzienia.

Leonard Rozpendowski, Brama Gronowska

AUTOR

Leon Rozpendowski (1897-1972).

Leon Rozpendowski był artystą malarzem. Do Leszna przybył na początku lat dwudziestych XX wieku. W 1922 założył w Lesznie wspólnie z inż. T. Schulzem, Biuro Architektoniczne. W 1923 otworzył przy ul. Kościelnej własny zakład artystyczny: "Pracownię dekoracyjno-artystyczną, wypożyczalnię kostiumów teatralnych", który w latach trzydziestych XX wieku nazwał "Rozpend – artystyczna pracownia godeł". Specjalizował się w malowaniu sztandarów, dyplomów, herbów, monogramów, obrazów olejnych, pozłacaniu i szyldach. Był twórcą reklam artystycznych, dekoracji, rekwizytów teatralnych oraz kostiumów do Objazdowego Teatru Lalek z Leszna. W 1923 został nauczycielem rysunku oraz liternictwa i reklamy w Szkole Przemysłowo-Handlowej w Lesznie. Inwentaryzował zabytkowe bramy i furtki Leszna, m.in. z cmentarza żydowskiego i synagogi. Pracował przy odnawianiu kościołów, projektował i budował ołtarze, malował obrazy na chorągiewkach kościelnych. Był patriotą. Z narażeniem życia przechował podczas II wojny światowej fotografie - świadectwo mordu na Polakach przez Niemców w Lesznie w 1939 roku.

TECHNIKA

Akwarela, czyli farby wodne, papier.

Rysunek powstał w 1927 roku, według nieznanego wzoru. Ma wymiary 19,5 centymetrów x 27 centymetrów.

GDZIE

Rysunek zobaczysz w Muzeum Okręgowym w Lesznie na wystawie stałej „Na styku światów. Dzieje Leszna od XVI do XX wieku”. Wystawa znajduje się w dawnej synagodze przy ulicy Gabriela Narutowicza 31 w Lesznie.

POJĘCIA

Fortyfikacje – zespół obiektów przeznaczonych do prowadzenia obrony. Najczęściej były to mury, wały miejskie, wieże – baszty, bramy wjazdowe.

Wały ziemne – budowla ziemna wzniesiona z ziemi, pasku i kamieni w formie podłużnego nasypu.

Brama miejska – forma przejścia w obwarowaniach miejskich. Pilnowany wjazd do miasta.

Dach dwuspadowy – dach o dwóch połaciach połączonych w kalenicy, czyli krawędzi dachu.

Szczyt dachu – trójkątne ściany boczne powstałe z nakrycia budynku dachem dwuspadowym.

Przyziemie – najniższa kondygnacja budynku – parter.

Wartownia – pomieszczenie dla warty pilnującej na przykład miasta.

Wrotny – pilnujący wrót, czyli wejścia do miasta. Brama była zamykana. Wielkie drzwi nazywane były wrotami.

Przedpole – teren znajdujący się punktem obrony.

Iglica – zakończenie wieży w formie pionowego drążka.

Gałka – część zakończenia wieży w formie metalowej kuli. Często w gałce chowano dokumenty związane z powstaniem budynku lub zapisy kroniki miasta.

Arkada – czyli zamknięcie w kształcie łuku – półkola.

Flankować - otaczać coś z boku albo z obu stron.

Przypory – wzmocnienie ściany w postaci wysokiego słupa przy murze.

Banderola – wstęga o zwijających się końcach.

Monochromatyczny – jednobarwny.

Cło – opłata za wywóz lub wóz towarów.

OPIS

Wizerunek fragmentu fortyfikacji miejskich, z pasmem wałów ziemnych i okazałym budynkiem bramnym. Budowlę tworzą dwie połączone ze sobą części. Nakryte osobnymi dwuspadowymi (w rzeczywistości czterospadowymi) dachami w układzie szczytowym. W przyziemiu członu głównego znajduje się przejazd bramny. W pomieszczeniu obok mieściła się wartownia. Na piętrze znajdowało się mieszkanie wrotnego. Było to także miejsce obserwacji przedpoła fortyfikacji. Na pierwsze piętro prowadziły schody, znajdujące się w bocznej wieży od strony zachodniej. Wieża nakryta jest wysokim dachem namiotowym, zwieńczonym iglicą z gałką. Brama zamknięta arkadą, flankują ją dwie wysokie przypory. Zza wałów widoczne korony drzew. W prawym górnym rogu banderola, czyli wstęga o zwijających się końcach z napisem w języku niemieckim: GRUNER TORAE. Nad banderolą napis: Gronows..., pod banderolą data 1677. Całość rysunku monochromatyczna, czyli jednobarwna w brązach z akcentami czerni i bieli. Brama Gronowska nazywana także Kościańską znajdowała się w północnej części Leszna, przy dzisiejszej ulicy Gabriela Narutowicza. Nowa Brama Kościańska została wybudowana w 1652 roku. Same wały ziemne, z pierwszym drewnianym budynkiem bramy, powstały w latach 1636-1639. Brama umożliwiała kontrolę osób przybywających do miasta oraz pobierania ceł od wywożonych towarów.

Dzieci na tle panoramy Leszna, pocz. XIX wieku

AUTOR

Nieznany

TECHNIKA

Farby olejne na blasze.

Obraz został namalowany na początku XIX wieku.

Obraz ma wymiary 32 centymetry x 32 centymetry.

GDZIE

Obraz zobaczysz w Muzeum Okręgowym w Lesznie na wystawie stałej „Na styku światów. Dzieje Leszna od XVI do XX wieku”. Wystawa znajduje się w dawnej synagodze przy ulicy Gabriela Narutowicza 31 w Lesznie.

POJĘCIA

Farby olejne – farby, w których w oleju znajduje się barwnik. Farby olejne są w formie pasty lub gęstego płynu, najczęściej sprzedawane w tubkach. Farby te wolno schną.

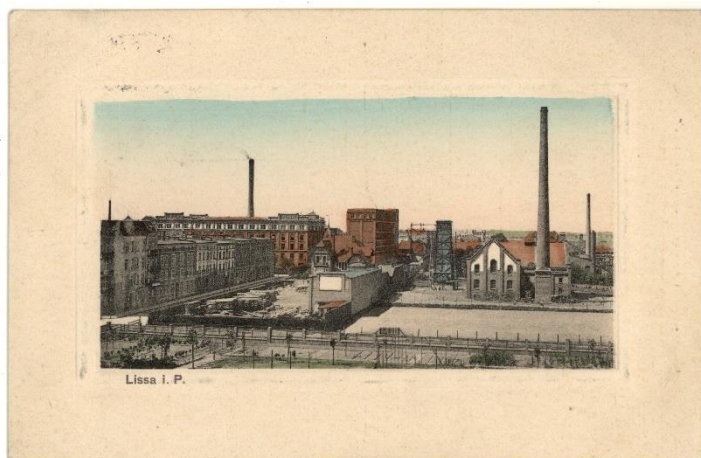
Blacha – cienki, płaski kawałek metalu.

Panorama – obraz obejmujący szeroko przestrzeń wokół obserwatora.

OPIS Obraz jest portretem dwóch nieznanych chłopców na tle panoramy Leszna. Dzieci namalowane w całej postaci w otoczeniu dziko rosnących roślin: po lewej stronie wysokiego krzewu malw, a po prawej stronie róży. Chłopcy stoją wyprostowani, pozując do obrazu. Zabawki w ich ręku i uniesiona prawa ręka młodszego dziecka, świadczą, że podczas spaceru bawili się. Obaj ubrani są w proste, jasne spodnie i długie, za kolana ubranie oraz pełne, ciemne buty. Młodszy ma na sobie niebieską sukienkę w kratę z bufiastymi, długimi rękawami. Na sukienkę wyłożony jest ozdobny biały kołnierz. Starszy nosi brązowe wierzchnie okrycie z wyłożonym dużym białym kołnierzem lamowanym koronką. Dzieci są blondynami z krótko przyciętymi włosami i jasną cerą. Rysy ich twarzy są regularne, łagodne. Przy prawym boku starszego chłopca stoi długi drzewiec z czarno-białym proporcem. Młodszy w uniesionej prawej ręce trzyma witkę - kijek, w drugiej zabawkę – czarnego konika na drążku. W tle widać wały miejskie i zabudowę Leszna z niskimi domami, pałacem Sułkowskich, ratuszem oraz wieże kościołów św. Krzyża i św. Mikołaja.

Pocztówka przedstawiająca zabudowę przemysłową z 1916 roku

AUTOR

Pocztówka powstała w wydawnictwie Gustawa Rosenbauma.

Gustaw Rosenbaum był księgarzem. Pochodził z Biadacza koło Kluczborka. W Lesznie od około 1890 roku handlował artykułami papierniczymi, zabawkami, albumami i książkami do kolorowania w lokalu przy ulicy Leszczyńskich 19. Od około 1913 roku posiadał drukarnię przy ulicy Kościelnej 1, którą odkupił od Eulitza. Korzystał również z drukarni przy ulicy Leszczyńskich 9, gdzie po jego śmierci mieszkał jego syn Erich-drukarz.

TECHNIKA

Światłodruk kolorowany.

Pocztówka ma wymiary 9 centymetrów 1 milimetr x 14 centymetrów.

Pocztówka pochodzi z 1916 roku.

GDZIE

Pocztówkę zobaczysz w Muzeum Okręgowym w Lesznie na wystawie stałej „Na styku światów. Dzieje Leszna od XVI do XX wieku”. Wystawa znajduje się w dawnej synagodze przy ulicy Gabriela Narutowicza 31 w Lesznie.

POJĘCIA Światłodruk – technika druku płaskiego. W światłodruku wykorzystuje się płyty szklane – szyba lustrzana grubości około 1 centymetra. Szybę polewano z jednej strony cienką warstwą żelatyny chromowej i krótko ją naświetlano z drugiej strony szyby. Żelatyna twardniała pod wpływem światła i stawała się nierozpuszczalna. Na tej warstwie rozprowadzano drugą, suszono ją. Po wysuszeniu kopiujemy stykowo obraz przez półtonowy negatyw światłem dziennym około jednej godziny. Żelatyna w miejscach naświetlonych zostaje zgarbowana i traci zdolność pęcznienia w wodzie, miejsca nienaświetlone, jako niezgarbowane pęcznieją. Zgarbowane miejsca mają zdolność przyjmowania gęstych i lepkich farb drukarskich. Po wywołaniu w wodzie i wysuszeniu, w warstwie naświetlonej tworzy się żelatynowy relief, który stanowi formę drukarską. Doprowadzenie wody przy wysokiej temperaturze suszenia powoduje powstawanie w żelatynie ziarna w postaci bardzo drobnych, niewidocznych dla oka zmarszczek. Światłodruk odbijany jest na gładkim, bezdrzewnym papierze, a drukowanie odbywa się w prasach z systemem walców skórzanym i klejowym, które nanoszą farbę drukarską odpowiednio w miejscach ciemnych i jasnych.

Aby powstał światłodruk kolorowy zazwyczaj używa się wielu płyt, w przypadku czarno-białego tylko jedną. Światłodruk wynalazł w 1855 roku Francuz Alphonse Louis Poitevin.

Drewniana chłodnia kominowa – budowla – urządzenie służące do schładzania wody w zakładach przemysłowych oraz elektrowniach, które nie mają możliwości użycia wody do chłodzenia z rzeki, jeziora czy morza.

Młyn parowy – budynek, w którym mielono zboże przy użyciu energii z maszyny parowej.

Silos zbożowy – budynek, w którym przechowywano zboże do zmielenia.

Elektrownia miejska – kompleks budynków, w których produkowano prąd na potrzeby oświetlenia miasta.

OPIS Widok na Leszno od strony dzisiejszej ulicy alei Zygmunta Krasińskiego w kierunku północnym na ulicę Przemysławą i od zachodu na ulicę Karola Marcinkowskiego. Na pierwszym planie ogrodzone ogrody z krzewami i młodymi drzewami oraz wąska droga. Za drogą od lewej strony budynek elektrowni miejskiej z wysokim kominem i drewnianą chłodnią kominową. Elektrownia została zbudowana w 1907 roku. W tle za elektrownią widać inne kominy. Obok po lewej stronie budynki gospodarcze, a przed nimi skład drewna i materiałów budowlanych. W głębi mieszkalna willa z wieżyczką. Zbudował ją dla siebie mistrz budowlany Heinrich Müller

w latach 1900-1905. Do niego też należał skład drewna i materiałów budowlanych. W latach 1902-1905 Heinrich Müller budował - na zlecenie Urzędniczej Spółdzielni Mieszkaniowej w Lesznie - kamienice dla szeregowych urzędników przy dzisiejszej ulicy Karola Marcinkowskiego. Widok ciągu tych domów zamyka kompozycje pocztówki po lewej stronie. W głębi młyn parowy firmy Schneider&Zimmer z budynkiem silosu zbożowego po prawej i budynku młyna z kominem po lewej z 1900 roku. Właściwy budynek młyna liczy 65 metrów długości oraz około 20 metrów szerokości. Wewnątrz znajduje się pięć poziomów kondygnacji. Do dziś jego bryła dominuje w krajobrazie Leszna. Pierwszy młyn parowy uruchomiono w Lesznie przy ulicy Różanej w 1872 roku.

Józef Skoracki, Cmentarz kalwiński, 1947, linoryt

Autorem grafiki jest Józef Skoracki.

AUTOR

Artysta był grafikiem, fotografem oraz rysownikiem. Zajmował się także filmowaniem i aranżacją wnętrz. Urodził się w Lesznie 1 stycznia 1920 roku. Zmarł w Poznaniu 6 stycznia 2005 roku. Był współzałożycielem Stowarzyszenia Plastyków Leszczyńskich (1945-1949), a w Poznaniu należał do Sekcji Grafiki Związku Polskich Artystów Plastyków Okręgu Poznańskiego oraz Wielkopolskiego Towarzystwa Przyjaciół Książki w Poznaniu (1974-1990). W latach 1945-1946 pracował jako kierownik Referatu Kultury i Sztuki w Starostwie Powiatowym w Lesznie. W latach 1952-1962 kierował Pracownią Plastyczną Muzeum Narodowego w Poznaniu. Od 1962 roku prowadził samodzielną działalność artystyczną. Był autorem ilustracji do ponad 2000 pozycji książkowych.

TECHNIKA

Linoryt, czarna farba drukarska i papier.

Grafika ma wymiary 23 centymetry x 24 centymetry.

Pracę Józef Skoracki wykonał w 1947 roku.

GDZIE

Grafika znajduje się w zbiorach Muzeum Okręgowym w Lesznie.

POJĘCIA Linoryt – technika graficzna należąca do technik druku wypukłego. Matryca, czyli płyta, na której wykonany jest nożykami, igłami ryty rysunek. Płytę pokrywa się farbą, która wchodzi w wyryte linie. Następnie przykładą się kartkę i przez ucisk odbija się płytę z farbą. Na odbitce po wyschnięciu można wyczuć palcami farbę dlatego linoryt nazywa się techniką druku wypukłego, czyli wystającego.

Linoleum – materiał pokryty warstwą plastiku często używany jako wykładzina podłogowa. W grafice płytki z linoleum używane są jako matryca, czyli płyta, na której wycina się, ryje rysunek.

Leżący prostokąt – prostokąt, którego dłuższy bok jest podstawą.

Kalwiński cmentarz – cmentarz protestantów – kalwinów – członków Kościoła reformowanego. Takim kościołem był kościół św. Jana w Lesznie. Cmentarz znajdował się w miejscu, gdzie dziś jest Park Jonstona.

Obelisk – pomnik w formie wysokiego słupa.

Urna – pojemnik do przechowywania prochów zmarłych. Często ma kształt ozdobnego naczynia o dekoracyjnym kształcie.

OPIS

Grafika przedstawia widok dawnego cmentarza kalwińskiego. Pośród wysokich drzew i trawy stoją nagrobki. Na pierwszym planie trzy wysokie obeliski i niższy nagrobek w formie urny. Ten rodzaj pomników nagrobnych stał się popularny na początku XVIII wieku. Słupy są wysokie nawet do trzech metrów. Szczyty obelisków były dekorowane koroną, wizerunkiem orła podrywającego się do lotu lub pelikana karmiącego pisklęta. W grafice dominuje czerń skonstrastowana z naturalną barwą papieru. Cmentarz powstał na początku XVII wieku. Zostali tu pochowani ewangelicy z kościoła św. Jana w Lesznie. Ten największy cmentarz w Lesznie zlikwidowano w 1947 roku. Część nagrobków przeniesiono do lapidarium przy kościele świętego Krzyża.